

آثار تزریق اگزوژنوس لپتین بر تولید رادیکال‌های آزاد اکسیژنی در پلاسمای مایع منی موش‌های صحرایی نر بالغ نژاد اسپراگ

شیماء عباسی هرمزی^{M.Sc.}^{*}، حسن عبدالحسین شاهوردی^{Ph.D.}^{*}، جواد چرافی^{D.V.M.}^{***}، علی اصغر اخلاقی^{M.Sc.}^{**}، ابوالفضل خیمه^{*} گروه جنین‌شناسی مرکز تحقیقات پزشکی تولید مثل پژوهشگاه رویان، تهران، ایران

گروه علوم پایه دانشکده پیراپزشکی دانشگاه ایلام، ایران

گروه اپیدمیولوژی و سلامت بازرسی مرکز تحقیقات اپیدمیولوژی بازرسی پژوهشگاه رویان، تهران، ایران
بخش حیوانات آزمایشگاهی مرکز تحقیقات پزشکی تولید مثل پژوهشگاه رویان، تهران، ایران

تاریخ دریافت: دی ماه ۹۰ تاریخ پذیرش: اسفند ماه ۹۰

چکیده

هدف: بررسی نقش لپتین در القا رادیکال‌های آزاد اکسیژنی در پلاسمای مایع منی موش صحرایی بالغ

مواد و روش‌ها: ۶۵ موش صحرایی نر به طور تصادفی انتخاب و به ۴ گروه تقسیم شدند. حیوانات گروه کنترل طبیعی سالین دریافت کردند و موش‌های گروه‌های دو، سه و چهار، لپتین را با سه دور متفاوت، ۵، ۱۰ و ۳۰ میکروگرم بر کیلوگرم به صورت داخل صفاتی و یک بار در روز به مدت ۷، ۱۵ و ۴۲ روز دریافت کردند. سطوح رادیکال آزاد اکسیژنی و بیان لپتین به ترتیب با روش‌های DCFH-DA و ایمونوهیستوشیمی اندازه‌گیری و پارامترهای اسپرم با نرم افزار CASA بررسی شد. آزمون ANOVA دوطرفه به همراه آزمون تعقیبی Tukey برای مقایسه میانگین بین گروه‌ها استفاده و معنی‌داری در سطح $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داده که تعداد اسپرم در گروه‌های تیمارشده با لپتین در مقایسه با گروه کنترل افزایش معنی‌داری داشت ($p \leq 0.05$). اثر متقابل تیمار و زمان در کل آزمایش روی تغییرات رادیکال آزاد مایع منی معنی‌دار بود ($p \leq 0.05$). رنگ آمیزی ایمونوهیستوشیمی لپتین را روی لولهای سمبی فروس و رسپتور لپتین را در فضای بینایی مشخص نمود.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که تزریق لپتین با افزایش سطح رادیکال‌های آزاد اکسیژنی، باعث افزایش تعداد اسپرم و افزایش اسپرم‌های غیرطبیعی در گروه‌های آزمایشی می‌شود.

کلید واژه‌ها: اگزوژنوس لپتین، رادیکال آزاد اکسیژنی، پارامترهای اسپرمی

مقدمه

لقاح و حتی رشد و تکوین طبیعی جنین بسیار ضروری است، یکی از این پروتئین‌ها مولکول لپتین و گیرنده آن است [۱-۳].

انواع مختلفی از پروتئین‌ها mRNA ها در اسپرم موجودات زنده شناسایی شده است که در فرایند متابولیسم انرژی اسپرم، فرایند

آدرس مکاتبه: تهران، اتوبان رسالت، خیابان بنی‌هاشم، میدان بنی‌هاشم، خیابان حافظ شرقی، ساختمان تحقیقات، گروه اسپرم بیولوژی. صندوق پستی ۱۹۳۹۵-۴۶۴
Email: shahverdi@royaninstitute.org

قطعه قطعه شدن DNA اسپرم می‌شود [۱۲]. رادیکال‌های آزاد قادر است که بیومولکول‌های حیاتی از جمله DNA را مورد حمله اکسیداتیو قرار داده و تغییراتی در ساختمان DNA ایجاد نمایند، این تغییرات در DNA اسپرم می‌تواند موجب ناباروری شود [۱۳].

حال این‌که آیا لپتین تزریق شده و عمل مقابل لپتین با گیرنده‌اش در بیضه یا در اسپرم‌اتوزوا، باعث افزایش رادیکال‌های آزاد می‌شود و آیا این رادیکال‌های آزاد باعث آسیب اسپرمی می‌شود یا نه در مطالعه حاضر بررسی شد.

مواد و روش‌ها

در این آزمایش از ۶۵ موش صحرایی نر بالغ از نوع آلبینو نژاد اسپرگو (Sprague-Dawley) با سن ۶-۸ هفته که از موسسه رازی ایران تهیه شده بودند استفاده شد. این موش‌ها تحت شرایط کنترل شده از نظر دما و شرایط نوری ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شدند. برای حذف تنفس و تطبیق حیوانات با محیط جدید حیوانات یک هفته قبل از انجام آزمایش‌ها به محل نگهداری منتقل شدند. در نهایت موش‌های صحرایی مورد آزمایش به طور تصادفی در ۴ گروه (هر گروه ۱۵ سر و در هر گروه لپتین با سه دوز مشخص شده تزریق شد و گروه کنترل ۲۰ سر) به شرح ذیل تقسیم بندی شدند.

- ۱- گروه اول (کنترل)، که ۵ موش از این گروه در روز صفر آزمایش کشته شدند و ۱۵ موش دیگر به مدت ۱۵، ۷ و ۴ روز به ازای هر کیلوگرم از وزن بدن سالین دریافت کردند.
- ۲- گروه دوم؛ لپتین به مدت ۷ روز با سه دوز متفاوت، ۱۰ و ۳۰ میکروگرم به ازای هر کیلوگرم از وزن بدن تزریق شد.
- ۳- گروه سوم؛ لپتین به مدت ۱۵ روز با سه دوز متفاوت، ۱۰ و ۳۰ میکروگرم به ازای هر کیلوگرم از وزن بدن تزریق شد.
- ۴- گروه چهارم؛ لپتین به مدت ۴۲ روز با سه دوز متفاوت، ۱۰ و ۳۰ میکروگرم به ازای هر کیلوگرم از وزن بدن تزریق شد.

در روز نخست موش‌ها توزین شدند سپس لپتین و

لپتین از واژه یونانی لپتوس به معنی لاگر گرفته شده و نشان دهنده آثار این هورمون در کاهش وزن است، لپتین Jeffrey در سال ۱۹۹۴ توسط محققی به نام جفری فریدمن (Jeffrey friedman) کشف شد [۴ و ۵]. این هورمون اغلب توسط بافت سفید چربی تولید شده و در تنظیم وزن بدن با تاثیر بر سلول‌های چربی اثر گذار است [۶ و ۷].

وظایف متعددی برای لپتین، از جمله جلوگیری از مصرف غذا، تحریک و تنظیم مصرف انرژی، تنظیم شروع بلوغ و اثر بر سیستم تولید مثل گزارش شده است. بازگشت باروری موش‌های فاقد ژن لپتین با تیمار لپتین، یکی از مصادق‌های تأثیر این هورمون بر سیستم تولید مثلی است [۸].

کنترل ترشح گونادوتروپین‌ها توسط هیپوتالاموس و با میانجگری GnRH صورت می‌گیرد. در موش‌های ob/ob فاقد ژن لپتین این چرخه کنترلی ناقص بوده و نابارور هستند و در این موش‌ها ارگان‌های تولید مثلی تحلیل رفته و با تیمار لپتین، سیستم تولید مثلی به دلیل ترشح گونادوتروپین‌ها به حالت اول باز می‌گردد و با رفع نقص چرخه کنترلی، ارگان‌های تولید مثلی و باروری رشد و فعالیت خود را باز می‌یابد. این تجربه، نظریه نقش مهم لپتین در تنظیم ترشح GnRH و کنترل تولید مثل را اثبات می‌نماید [۹ و ۱۰].

گزارش‌های متعددی مبنی بر افزایش درصد اسپرم‌های غیرطبیعی در حیوانات تیمار شده با لپتین ارایه شده است [۱۱]. احتمالاً تولید تعداد زیاد اسپرم‌های غیرطبیعی با ایجاد استرس اکسیداتیو و تأثیر مستقیم لپتین بر سلول‌های زایا در پیشه حاصل می‌شود. استرس اکسیداتیو یکی از علل اصلی ناباروری مردان است [۱۲]. استرس اکسیداتیو با افزایش رادیکال‌های آزاد حاصل و باعث تخریب سلول می‌شود و با اکسیژن واکسیدان‌های مشتق شده از آن، تحریک می‌شود [۱۱]. استرس اکسیداتیو نقش مهمی در ایجاد و افزایش اسپرم‌های غیرطبیعی داشته و باعث کاهش تعداد اسپرم و تغییر شکل و

۵۰ میکرومولار از DCFH-DA (رنگ فلورسنت دی کلروفلورسین دی استات) ۵ میکرولیتر به ۱ میلی لیتر از نمونه اضافه و به مدت ۱۵ دقیقه در انکوباتور انکوبه شد، بعد از آن برای شستن نمونه ها، ۱۰۰۰ میکرولیتر از محیط کشت Hams آلبومین دار (۲/۵) روی نمونه ها ریخته شد و به مدت ۵ دقیقه با دور ۲۰۰۰ rpm سانتریفیوژ و برای بررسی با دستگاه FACSscan BD FACS caliber,Becton- فلوسایتومتری (Dickinson,sanjose,CA,USA) آماده شد.

بررسی بافت‌شناسی بیضه‌های تیمار شده با لپتین به روش ایمونو‌هیستوشیمی

موش‌های نر بالغ به مدت ۷ و ۴۲ روز با لپتین به صورت تزریق داخل صفاقی تیمار شدند. در انتهای دوره تزریق موسهای تیمار شده به وسیله گاز CO_2 کشته شدند، سپس بیضه آنها برداشته شد و به منظور ثبیت کردن به مدت ۶ روز در فرمالین ۱۰ درصد قرار داده شدند، پس از فرآیند نفوذ پارافین، بلوك‌گیری با استفاده از قالب‌های فلزی انجام شد با استفاده از میکروتوم برش‌هایی به ضخامت ۶ میکرون تهیه شد و سپس برای شناسایی حضور لپتین و رسپتور لپتین در سطح لوله‌های سینی فروس رنگ آمیزی ایمونو‌سیتوشیمی انجام شد. در این روش می‌توان به کمک رنگ فلورئورسنت به وجود آتنی ژن‌های موجود در سطح لوله‌های اسپرمی پی برد. بافت بیضه ثبیت شده در پارافین با قرار گرفتن در گزیل و اتانول دپارافینه شد و سپس هیدروژن پراکسید ۵ درصد به مدت ۱۵ دقیقه برای متوقف کردن پراکسیداز اندوژنوس به کار برده شد، نمونه‌ها در بافر بلوكه کننده سرم بزی BSA (یک درصد) به مدت ۱ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه شدند. در مرحله بعد آتنی بادی اولیه پلی کلونال (rabbit anti-leptin receptor) (anti-leptin receptor) به لام اضافه و به مدت ۳۰ دقیقه در تاریکی قرار داده شدند، سپس لام‌ها در TBS شستشو و آتنی بادی ثانویه

محلول سالین بر اساس وزن موش‌های صحرایی به صورت داخل صفاقی تزریق شد. در پایان دوره تزریق، موش‌های صحرایی با استنشاق گاز CO_2 کشته شدند.

بررسی پارامترهای اسپرم اپیدیدیم

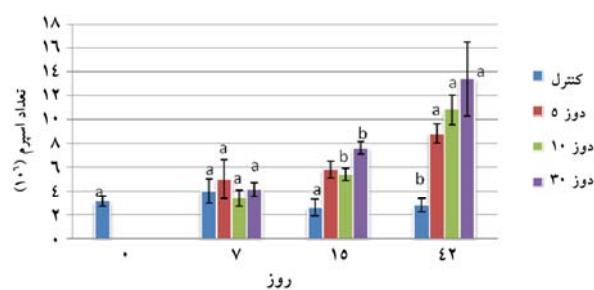
با قیچی استریل دم اپیدیدیم راست رت‌هایرداشت و با چند برش به آن دریک لوله آزمایش استریل حاوی ۱ میلی‌لیتر محیط کشت Ham's F10 محتوی ۵/۲ درصد HSA قرار داده شد، لوله‌ها به مدت ۱۵ دقیقه در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه شد تا اسپرم‌ها خارج و در محیط شناور شوند. آنالیز اسپرم بر اساس معیارهای سازمان بهداشت جهانی (World Health Organization) WHO بررسی تعداد اسپرم‌ها از لام هموسایتومتر استفاده شد و با استفاده از بزرگنمایی ۴۰× میکروسکوپ نوری شمارش شدند. شمارش برای هر نمونه دوبار انجام گرفت و میانگین آن اعلام شد. نتایج به صورت تعداد اسپرم بر حسب میلیون در یک میلی‌لیتر مایع منی بیان شد.

به منظور بررسی مورفولوژی اسپرم بعد از قرار دادن قطره‌ای از محیط کشت حاوی اسپرم روی لام (Leja, Nieuw-Vennep, The Netherlands) با لام دیگری اسمیری از آن تهیه شد و بعد از تثبیت اسمیر اسلامیدها با رنگ آمیزی اسپرم بلو رنگ شدند و زیر میکروسکوپ فاز کتراست (NikonTM Eclipse E-200, Japan) متصل به دوربین (Basler Vision TecnologieTM A312FC at 50 fps, Ahrensburg, Germany) با بزرگنمایی ۴۰× مشاهده شدند. برای بدست آوردن پارامترهای ریخت‌شناسی، ۲۰۰ اسپرم در هر نمونه با استفاده از CASA بررسی شد.

آماده‌سازی نمونه‌ها برای انجام اندازه‌گیری رادیکال آزاد اکسیژنی

برای بررسی رادیکال‌های آزاد بعد از swim up، برای تهیه

گروه کنترل با گروههایی که لپتین با دوز ۵، ۱۰ و ۳۰ میکروگرم دریافت کردند، اختلاف معنی‌داری به صورت افزایشی وجود دارد ($p \leq 0.05$). نتایج نمونه‌گیری در گروه چهارم (گروهی که ۴۲ روز تحت تیمار با لپتین قرار گرفتند) نشان داد که بین گروه کنترل با گروههایی که لپتین با دوز ۵ و ۳۰ میکروگرم دریافت کردند، اختلاف معنی‌داری به صورت افزایشی وجود دارد ($p \leq 0.05$).

شکل ۱. مقایسه میزان (میانگین ± انحراف معیار) تغییرات تعداد اسپرم در گروه شاهد و آزمایش در دوره تزریق لپتین به مدت ۴۲ روز حروف غیر مشابه نشان‌دهنده وجود تفاوت معنی‌دار بین گروه‌ها است ($p \leq 0.05$).

بررسی ریخت‌شناسی اسپرم در رت‌های تیمار شده با لپتین

بررسی‌های ریخت‌شناسی نشان داد که بین درصد اسپرم‌های اپیدیدیم با ریخت‌شناسی طبیعی گروههای آزمایشی در مقایسه با گروه کنترل اختلاف معنی‌داری وجود دارد ($p \leq 0.05$) (جدول ۱).

در بررسی پارامترهای ریخت‌شناسی بین گروه‌ها در گروهی که لپتین با دوز ۵ میکروگرم تزریق شد روزهای مختلف نمونه‌گیری (۱۵، ۲۱، ۴۲ روز) اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($p \geq 0.05$). اما در گروههایی که لپتین با دوز ۱۰ و ۳۰ میکروگرم تزریق شد با گذشت زمان اختلاف معنی‌داری به صورت کاوشی مشاهده شد ($p \leq 0.05$).

(receptor rabbit for leptin and goat for leptin) اضافه شد و انکوباسیون به مدت ۳۰ دقیقه در تاریکی انجام گرفت. برای رنگ‌آمیزی هسته‌ها از DAB+CHROMOGEN استفاده شد. در نهایت آنالیز برش‌ها توسط میکروسکوپ فلوئورسنس انجام شد.

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها

طرح آماری استفاده شده در این آزمایش آنالیز واریانس دو طرفه ANOVA بود و معادله پارامتری کروسکال والیس برای شناسایی گروههایی که دو به دو با هم متفاوت بودند، استفاده شد. از آزمون Tukey در سطح معنی‌داری ۵ درصد استفاده و از برنامه SPSS نسخه ۱۶ برای آنالیز داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها

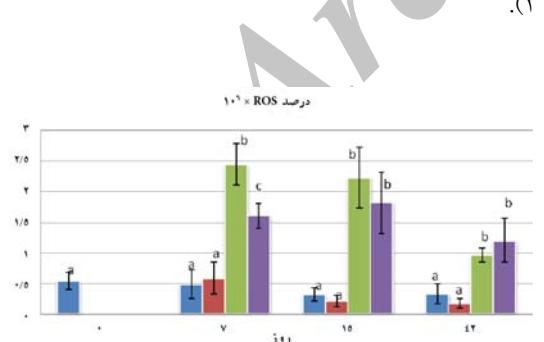
بررسی تعداد اسپرم در رت‌های تیمار شده با لپتین

نتایج این بررسی در شکل ۱ آمده است. روز صفر (زمان صفر) روز اول دوره آزمایش قبل از تزریق در هر گروه است. زمان اول، روز ۷، زمان دوم، روز ۱۵ و زمان سوم، روز ۴۲ دوره آزمایش است. نتایج نشان داد که در این آزمایش تزریق لپتین روی تعداد اسپرم در گروههای تیمار شده با لپتین در مقایسه با گروه کنترل معنی‌دار بود ($p \leq 0.05$).

شمارش تعداد اسپرم در زمان‌های مختلف نمونه‌گیری در گروه دوم (گروهی که هفت روز تحت تیمار با لپتین قرار گرفتند) نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین سطوح مختلف تزریق با گروه کنترل وجود ندارد ($p \geq 0.05$). شمارش تعداد اسپرم در زمان‌های مختلف نمونه‌گیری در گروه سوم (گروهی که ۱۵ روز تحت تیمار با لپتین قرار گرفتند) نشان داد که بین

بررسی میزان رادیکال آزاد تولید شده در پاسخ به تزریق لپتین در زمان‌های مختلف نمونه‌گیری در گروه سوم(گروهی که لپتین به مدت ۱۵ روز تزریق شد) نشان داد که درصد رادیکال‌های آزاد اکسیژنی گروه کنترل با دوزهای ۱۰،۳۰ و همچنین دوز ۵ با دوزهای ۱۰ و ۳۰ اختلاف آماری معنی‌داری دارد($p\leq 0.05$). در گروه چهارم (گروهی که لپتین به مدت ۴۲ روز تزریق شد) بین میزان رادیکال‌های آزاد اکسیژنی تولید شده در گروه کنترل و گروهی که لپتین با دوز ۵ میکروگرم تزریق شده با گروه‌هایی که لپتین با دوز ۱۰ و ۳۰ تزریق شده اختلاف معنی‌داری به صورت افزایشی مشاهده شد($p\leq 0.05$).

همچنین در مقایسه دوز در روزهای مختلف تزریق، درصد رادیکال‌های آزاد بین گروه‌ها در دوز ۵ بین گروه دوم (گروهی که ۷ روز تحت تیمار با لپتین قرار گرفتند) با گروه سوم و همچنین بین گروه دوم با گروه چهارم (گروهی که ۴۲ روز تحت تیمار با لپتین قرار گرفتند) اختلاف معنی‌داری مشاهده شد ($p\leq 0.05$). در دوز ۱۰ بین گروه دوم با گروه چهارم اختلاف معنی‌داری به صورت کاهشی وجود دارد ($p\leq 0.05$). در دوز ۳۰ نیز بین گروه دوم با گروه چهارم اختلاف معنی‌داری به صورت کاهشی وجود دارد($p\leq 0.05$) (شکل ۲).

شکل ۲. مقایسه میزان (میانگین \pm انحراف معیار) تغییرات رادیکال آزاد اکسیژنی در گروه شاهد و آزمایش در دوره تزریق لپتین به مدت ۴۲ روز حروف غیرمشابه نشان‌دهنده وجود تفاوت معنی‌دار بین گروه‌ها است($p\leq 0.05$).

جدول ۱. میانه یافته‌های مورفولوژیک اسپرم دم اپیدیدیم در گروه‌های مورد مطالعه

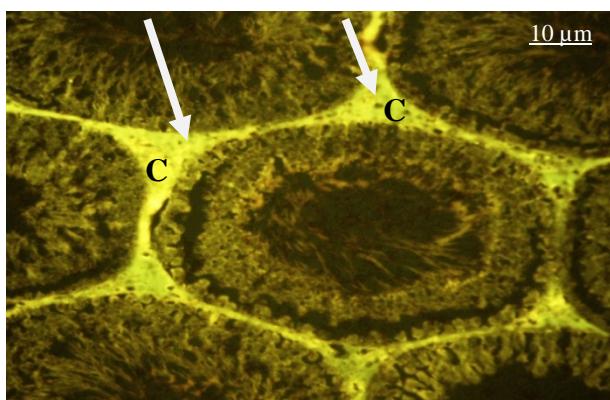
گروه	روز	متغیرها	طبیعی	دم غیر طبیعی	سر غیر طبیعی	دوز
کنترل	دوز ۵		۵۱/۶۶ \pm ۱/۷۱	۴۱/۱۴ \pm ۹/۱۳	۴/۱/۱۶ \pm ۱/۱۹	
	دوز ۱۰		۹۱/۶۲ \pm ۱/۰۱	۷۵/۱۰ \pm ۶/۹۲	۲/۷۵۸ \pm ۱/۰۸	
	دوز ۳۰		۷۱/۵۰ \pm ۱/۲۲	۹/۰۸ \pm ۵/۸۷	۱۹/۴۱ \pm ۱/۶۰	
گروه دوز ۵	۵		۵۵/۰۰ \pm ۸/۸	۲۱/۷۵ \pm ۵/۹۵	۲۲/۵۸ \pm ۲/۵۱	
	دوز ۱۰		۶۱/۱۲ \pm ۱/۵۴	۱۶/۲۵ \pm ۲/۲۱*	۲۲/۶۲ \pm ۲/۰۶*	۷
	دوز ۳۰		۴۷/۵۰ \pm ۲/۴۵*	۲۳/۸۷ \pm ۳/۲۵*	۲۶/۱۲ \pm ۳/۰۴*	(روزه)
گروه دوز ۵	۵		۵۷/۱ \pm ۳/۸۹	۲۰/۸۷ \pm ۱/۳	۲۲/۰۰ \pm ۲/۱۵	
	دوز ۱۰		۶۲/۵۰ \pm ۳/۵	۱۹/۸۷ \pm ۱/۳۵*	۱۷/۶۲ \pm ۱/۱۳*	۱۵
	دوز ۳۰		۵۰/۰۰ \pm ۷/۹*	۲۳/۸۷ \pm ۳/۷۱*	۲۷/۳۷ \pm ۲/۳۰*	(روزه)
گروه دوز ۵	۵		۵۶/۰۰ \pm ۲/۵۰	۱۸/۲۵ \pm ۲/۸۴	۲۵/۷۵ \pm ۸/۸	
	دوز ۱۰		۳۵/۰۰ \pm ۷/۹۰*	۲۱/۲۵ \pm ۳/۳۷*	۷۵/۴۳ \pm ۳/۷*	۴۲
	دوز ۳۰		۳۸/۶۲ \pm ۲/۹۶*	۲۰/۱۷ \pm ۳/۵۱*	۷/۵۰ \pm ۴/۳۳*	(روزه)

* اختلاف معنی‌دار با گروه کنترل در سطح معنی‌داری ($p\leq 0.05$) و در همان ردیف

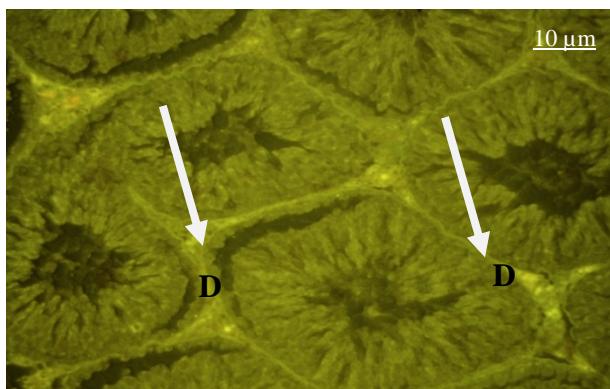
بررسی سطح رادیکال آزاد اکسیژنی (ROS) در رت‌های تیمار شده با لپتین

اثر تزریق لپتین در دوره زمانی ۴۲ روزه روی ایجاد رادیکال آزاد اکسیژنی بررسی شد. روز صفر روز اول دوره آزمایش قبل از تزریق در هر گروه است. زمان اول روز ۷، زمان دوم روز ۱۵ و زمان سوم روز ۴۲ دوره آزمایش است. درصد رادیکال‌های آزاد اکسیژنی موش‌های صحرایی نر در زمان‌های مختلف نمونه‌گیری در گروه کنترل نشان می‌دهد که هیچ‌گونه اختلاف آماری معنی‌داری در میزان فاکتورهای مورد نظر وجود ندارد ($p\geq 0.05$).

درصد رادیکال‌های آزاد اکسیژنی نمونه منی موش‌های صحرایی در زمان‌های مختلف نمونه‌گیری در گروه دوم نشان داد که بین میزان کنترل و دوز ۵ با دوز ۱۰ و ۳۰ اختلاف معنی‌داری وجود دارد ($p\leq 0.05$). همچنین بین میزان دوز ۱۰ با دوز ۳۰ اختلاف معنی‌داری به صورت کاهشی وجود دارد($p\leq 0.05$).

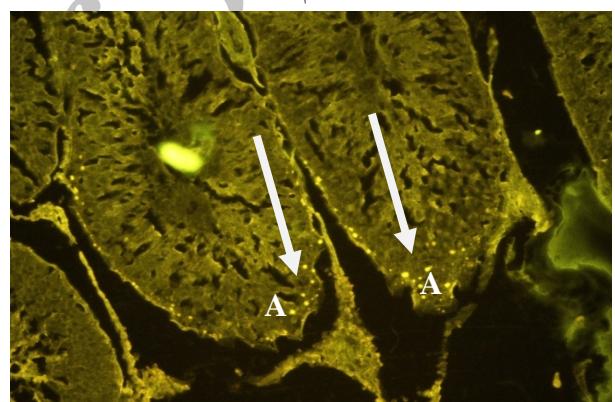
شکل ۵. رنگ آمیزی ایمونوھیستوشیمی برای شناسایی لپتین در سلول‌های لایدیگ رت در گروهی که لپتین با دوز ۱۰ میکروگرم به مدت ۷ روز تزریق شد. C: سلول‌های رنگ شده لپتین در فضای بینایینی، بار: ۱۰ میکرومتر

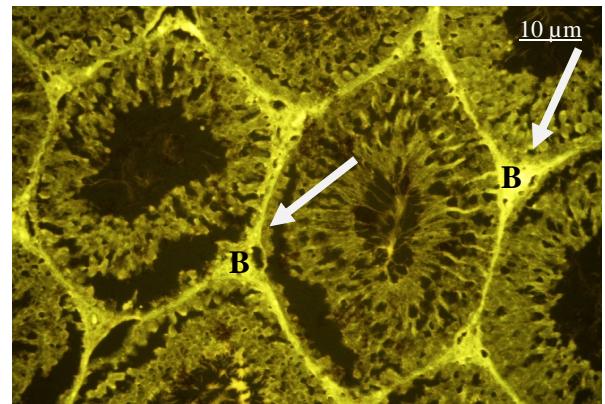
شکل ۶. رنگ آمیزی ایمونوھیستوشیمی برای شناسایی لپتین در سلول‌های لایدیگ رت در گروهی که لپتین با دوز ۳۰ میکروگرم به مدت ۴۲ روز تزریق شد. D: سلول‌های رنگ شده لپتین در فضای بینایینی، بار: ۱۰ میکرومتر

آنالیز ایمونوھیستوشیمی

شدت رنگ آمیزی ایمونوھیستوشیمی برای لپتین و گیرنده آن در گروه‌های آزمایشی و کنترل در شکل‌های ۳ تا ۶ مشاهده می‌شود. بافت بیضه موش‌های تیمار شده با لپتین، به‌وسیله آنتی‌بادی آنتی لپتین و آنتی رسپتور لپتین، رنگ آمیزی شدند. در گروه کنترل (شکل ۳) رنگ آمیزی اختصاصی لپتین (ایمونوھیستوشیمی) نشان داد که لپتین در لوله‌های سینی فروس روی سلول‌های زایها و اغلب اسپرماتوцит‌ها بیان می‌شود و در رنگ آمیزی اختصاصی گیرنده لپتین در گروه‌های آزمایشی (شکل ۵ تا ۶)، گیرنده لپتین در فضای بینایینی و اغلب در سلول‌های لایدیگ مشاهده شد و نتایج نشان داد که بیان گیرنده لپتین با غلظت اسپرم نسبت عکس دارد.

شکل ۳. رنگ آمیزی ایمونوھیستوشیمی برای شناسایی لپتین در لوله‌های سینی فروس رت در گروه کنترل. A: سلول‌های رنگ شده لپتین روی لوله‌های سینی فروس، بار: ۱۰ میکرومتر

شکل ۴. رنگ آمیزی ایمونوھیستوشیمی برای شناسایی لپتین در سلول‌های لایدیگ رت در گروهی که لپتین با دوز ۳۰ میکروگرم به مدت ۱۵ روز تزریق شد. B: سلول‌های رنگ شده لپتین در فضای بینایینی، بار: ۱۰ میکرومتر

طبيعي (دم پيچ خورده و بدون قلاب) در مقایسه با گروه کنترل بيشتر بود. اين نتایج با يافته‌های هارن (Haron) و همکاران که ارتباط بين لپتين و سطوح هورمون‌های تولید مثلی و اثرشان بر پارامترهای مورفو‌لوجیکی اسپرم را گزارش نمودند، همسو بود. در پژوهش‌های Haron نيز کیفیت اسپرم در گروهی که لپتين را با دوز ۳۰ میکروگرم گرفته بودند به طور معنی‌داری پايین‌تر از سایر گروه‌ها بود. همچنان Haron در مطالعه خود بيان کرد که میزان غلظت لپتين در سرم موش‌های گروه‌های آزمایشي با گروه LH کنترل تفاوت قابل ملاحظه‌ای نداشت اما سطح FSH و LH در موش‌هایی که لپتين را با دوز ۱۰ و ۳۰ میکروگرم تزریق شد در مقایسه با گروه کنترل به‌طور معنی‌داری بالاتر گزارش شده بود [۱۲] و طبق پژوهش‌های Tena-Sempere، Barreiro و Fombonne و فومبن (Fombonne) که افزایش اسپرم‌های غيرطبيعي را با افزایش سطح FSH و LH در موش‌های تیمار شده با لپتين مرتبط دانسته، ممکن است يكی از دلایل نقص اسپرمی مشاهده شده در بررسی حاضر، مربوط به افزایش سطح FSH و LH در گروه‌های تیمار شده با لپتين در مقایسه با گروه کنترل باشد [۱۹-۲۱].

هانافی، پاولی و زهدی (Zohdy and Pauli) گزارش نموده‌اند که بين افزایش بافت چربی در نتیجه افزایش سطح چرخش لپتين در بدن با کاهش سطح تستسترون و افزایش سطح استروژن ارتباط وجود دارد؛ در این مطالعات چاقی به‌طور قابل ملاحظه‌ای ترشح هورمون‌ها را مختل می‌کند و روی تولید مثل اثر می‌گذارد و گزارش شده که هر تغییری در افزایش سطح استروژن روی اسپرم‌اتوژن اثر آسیب رسان دارد [۲۲-۲۴]. افزایش اسپرم‌های غير طبيعي در موش‌های تیمار

کنترل و گروهی که با دوز ۵ میکروگرم تحت تیمار با لپتين قرار گرفتند، شدکه این نتایج با مطالعه Barash (Barash) همسو بود. در مطالعه Barash و همکاران وزن بيضه و وزیکول سمینال در موش‌های صحرایی تیمار شده با لپتين، افزایش یافت و این امر باعث افزایش ارتفاع سلول‌های اپیتیلیال و افزایش تعداد اسپرم در مقایسه با گروه کنترل شد [۱۴].

ویگل، کامفیلد و چهاب (Weigle and Campfield) در پژوهش‌های خود روی بافت‌شناسی بافت تخمدان نشان دادند که وزن تخمدان و بيضه در موش‌های تیمار شده با لپتين افزایش می‌یابد و لپتين در تخمدان باعث توسعه فولیکول‌ها و در بيضه باعث تحريك سلول‌های لوئه‌های سمینی فروس می‌شود [۱۶-۱۸].

در حالی که نتایج این تحقیق نتایج برای (Bray) تأیید نمی‌کند، Bray در مطالعات خود کاهش تعداد اسپرم در اپیدی‌دیم و کاهش قطره‌لوله‌های سمینی فر در موش‌های صحرایی چاق زوکر (Zucker) تیمار شده با لپتين را گزارش نمود ولی تعداد اسپرم‌های غيرطبيعي در نمونه‌ها افزایش یافته بود و این تفاوت نتایج ممکن است به دلیل نژاد موش‌های مورد مطالعه باشد [۱۵]. Barash نیز این تفاوت را این‌گونه تفسیر کرد که هرچند مکمل لپتين در زمان کمبود لپتين عملکرد تولید مثل را بهبود می‌بخشد ولی ممکن است میزان دوز لپتين در زمان دسترسی، اثر عکس روی تولید مثل داشته باشد [۱۴].

براساس نتایج حاصل از بررسی حاضر کیفیت اسپرم موش‌های نر مورد مطالعه با میزان دوز لپتين تزریق شده ارتباط عکس داشتند، به‌طوری که در موش‌های تیمار شده با دوز ۳۰ میکروگرم به مدت ۴۲ روز، اسپرم‌های غير

کردند اسperm های نابالغ با باقیمانده سیتوپلاسمی و سر غیر طبیعی بیشترین میزان رادیکال های آزاد اکسیژنی را تولید کرده و کمترین مقدار در اسperm های بالغ دیده می شود [۲۷]. Aitken و همکاران نیز افزایش تولید رادیکال های آزاد اکسیژنی توسط سلول های زاینده مردان را با کاهش کیفیت اسperm مرتبط دانسته و حضور میزان پایین رادیکال های آزاد اکسیژنی برای عملکرد طبیعی اسperm (شامل متراکم کردن DNA و تقویت ظرفیت پذیری) را ضروری می دانند ولی DNA افزایش آن را نیز تهدیدی برای قطعه شدن اسperm گزارش نمودند [۲۸].

در بررسی های ایمونوھیستوژنی بافت بیضه که به منظور شناسایی جایگاه لپتین و گیرنده آن در این مطالعه انجام شد، مشخص شد در گروه کنترل، لپتین روی غشای پایه و اغلب روی اسpermatozیت ها بیان شده ولی در بافت های بینایی مشاهده نشد؛ در حالی که در گروه های آزمایشی بیان گیرنده لپتین در فضای بینایی بالا بود. نتایج ایمونوھیستوژنی تأییدی پرنتایپ پارامترهای مورفوژوژی و رادیکال های آزاد در گروه های آزمایشی و کنترل است. در گروه سوم (گروهی که از ۱۵ روز تحت تیمار با لپتین قرار گرفتند)، افزایش میزان رادیکال های آزاد اکسیژنی و همچنین بیشترین درصد نقص اسperm می شود که در بررسی ایمونوھیستوژنی نیز، بیشترین بیان گیرنده لپتین در ناحیه بینایی مشاهده شد. این نتایج، با یافته های آکوئیلا (Aquila) و ایشیکاوا (Ishikawa) همسو است. Aquila نیز افزایش بیان mRNA ایشیکاوا (Ishikawa) نقص اسperm در موش های صحرایی گزارش نموده اند [۲۹ و ۳۰]. گلاندر (Glander) و همکاران نیز حضور لپتین را در لوله های سمینی فروس بیماران نابارور گزارش

شده با لپتین به دنبال افزایش سطح FSH که با استروژن به صورت سینرژیست عمل می کند، اتفاق می افتد و همین طور که Zohdy ، Hanafy و Pauli در پژوهش های خود به آن اشاره کردند تعییر در سطح استروژن باعث نقص اسperm می شود.

دلیل دیگر افزایش اسperm های غیر طبیعی در مطالعه حاضر افزایش سطح رادیکال های آزاد اکسیژنی بود، رادیکال های آزاد اکسیژنی یکی از فاکتورهای مؤثر در ناباروری مردان از طریق تولید اسperm های غیر طبیعی است، در مطالعه حاضر در سه گروه تیمار شده با لپتین، افزایش درصد رادیکال های آزاد در روز ۱۵، یعنی در زمانی که اسperm ها به بلوغ کامل نرسیده بودند، مشاهده شد؛ در حالی که از روز ۱۵ تا انتهای دوره (۴۲ روز) میزان رادیکال های آزاد اکسیژنی در گروه های آزمایشی کاهش پیدا کرد که می توان این کاهش را با افزایش قدرت دفاعی اسperm بالغ در مقابل رادیکال های آزاد اکسیژنی توجیه نمود (با توجه اینکه دوره اسpermatozون در رت از سلول زیاد تا اسpermاتید ۵۴-۵۶ روز است اما حداقل بلوغ در رت حدود ۱۰۰ روز به طول می انجامد) [۲۵]. نتایج تحقیق حاضر با مطالعات کلارک، الرو و آیتکن (Aitken و Ollero clark) همسو بود.

clark منبع اولیه اکسیژن فعال در مایع منی را خود اسpermatozona می داند و در نمونه های با رادیکال های آزاد اکسیژنی بالا، افزایش اسperm های با مورفوژوژی غیر طبیعی و کاهش ظرفیت نفوذ اسperm به داخل اووسیت را گزارش نمود [۲۶].

Ollero و همکاران آسیب ایجاد شده به وسیله رادیکال های آزاد اکسیژنی در اسperm انسان را یکی از علل اصلی ناباروری مردان گزارش نمودند، این پژوهشگران بیان

و مدیریت بهتر این کار نیازمند تحقیق و مطالعه بیشتر است.

تقدیر و تشکر

این پژوهه با حمایت مالی پژوهشگاه رویان صورت گرفته و بدین وسیله از مدیریت و همچنین از همکری و همیاری صمیمانه کارشناسان محترم آزمایشگاه‌های اسپرم بیولوژی، فلوسایتومتری، بافت‌شناسی و بخش حیوانات آزمایشگاهی پژوهشگاه در اجرای این پژوهش تشکر و قدردانی می‌شود.

کرده‌اند [۳۱].

Bin و همکاران نقص اسپرماتوزنر را با افزایش بیان لپتین و گیرنده آن در بیضه رت‌ها مرتبط دانسته که این نتایج با نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارد [۳۲]. با توجه به نقش لپتین در افزایش تعداد اسپرم و البته تأثیری که در ایجاد اسپرم‌های غیر طبیعی از طریق افزایش سطح رادیکال‌های آزاد اکسیژنی ایفا می‌کند، در برنامه‌های باروری افراد چاق نابارور، کنترل سطح چرخش این هورمون در بدن و استفاده از آنتی اکسیدان‌ها ضروری به نظر می‌رسد.

References

1. Richer S, Whittington K, Ford, WCL. Confirmation of NADP Oxidase Activity in Human Sperm. J Report Fertile 1998; 21: Abstract 118.
2. Bartha T, Sayed-ahmed A, Rudas P. Expression of leptin and its receptor in various tissues of ruminants. Domest Anim Endocrinol 2005; 29: 193-202.
3. Balhorn R, Brewer L, Crozett M. DNA condensation by protamine and arginine-rich peptide : analysis of toroid stability using single DNA molecules. Mol Reprod Dev 2000; 56:230-4.
4. Yu WH, Kimura M, Walczewska A, Karanth S, McCann SM. Role of leptin in hypothalamic-pituitary function. Proc Natl Acad Sci USA 1997; 94:1023-8.
5. Zhang Y, Proenca P, Maffei M, Barone M, Leopold L, Friedman J M. Positional cloning of the mouse obese gene and its human homologue. Nature 1994; 372, 425-32.
6. Cioffi JA, Shafer AW, Zupancic T, Smith-Gbur J, Mikhail A, Platika D, et al. Receptor isoforms: possible role of leptin in hematopoiesis and reproduction. Nature Med 1996; 2: 585-9.
7. Buyse M, Aparicio T, Guilmeau S, Goiott H, Sobhani I, Bado A. Paracrineactions of the stomach- derived leptin. Med Sci 2004; 183-8.
8. Ahima RS, Dushay J, Flier SN, Prabakaran D, Flier JS. Leptin accelerates the onset of puberty in normal female mice. J Clin Invest 1997; 99: 391-5.
9. Baratta M. Leptin- from a signal of adiposity to a hormonal mediator in peripheral tissues. Med Sci Monit 2002; 8: 282-92.
10. Block SS, Butler WR, Ehrhardt RA, Bell AW, van Amburgh ME, Boisclair YR. Decreased concentration of plasma leptin in periparturient dairy cows is caused by negative energy balance. Endocrinology 2001; 171: 339-48.
11. Agarwal A, Saleh RA, Bedaiwy MA. Role of reactive oxygen species in the pathophysiology of human reproduction. Fertil Steril 2003; 79:829-43.
12. Haron MN, D'Souza UJ, Jaafar H, Zakaria R, Singh HJ. Exogenous leptin administration decreases sperm count and increases the fraction of abnormal sperm in adult rats. Fertil Steril. 2010; 93: 322-4.
13. Rehman A, Jenner A, Halliwell B. Gas chromatography-mass spectrometry analysis of DNA: optimization of protocols for isolation and analysis of DNA from human blood. Methods

- Enzymol 2000; 319: 401-17.
14. Barash IA, Cheung CC, Weigle DS, Ren H, Kabigting EB, Kuijper JL, et al. Leptin is a metabolic signal to the reproductive system. Endocrinology 1996; 137: 3144-7.
 15. Bray GA, York DA. Leptin and clinical medicine:a new piece in the puzzle of obesity. J Clin Endocrinol Metab 1997; 82: 2771-6.
 16. Weigle D, Bukowski TR, Foster DC, Holderman S, Kramer J, Lasser G, et al. Recombinant ob protein reduces feeding and body weight in the ob/ob mouse. J Clin Invest 1995; 96:2065-70.
 17. Campfield L, Smith F, Guisez Y, Devos R, Burn P. Recombinant mouse OB protein:evidence for a peripheral signal linking adiposity and central neural networks.Science 1995; 269: 546-9.
 18. Chehab FF, Lim ME, Lu R. Correction of sterilitydefect in homozygous obes female mice by treatment with the human recombinant leptin. Nat Genet 1996; 12: 318-20.
 19. Fombonne J, Charrier C, Goddard I, Moyse E, Krantic S. Leptin-mediated decrease of cyclin A2 and increase of cyclin D1 expression: relevance for the control of prepubertal rat Leydig cell division and differentiation. Endocrinology 2007; 2126-37.
 20. Tena-Sempere M, Barreiro ML. Leptin in male reproduction: testis paradigm. Mol Cell Endocrinol 2002; 188: 9-13.
 21. Tena-Sempere M, Manna PR, Zhang FP, Pinilla L, González LC, Diéguez C, et al. Molecular mechanisms of leptin action in adult rat testis: potential targets for leptin-induced inhibition of steroidogenesis and pattern of leptin receptor messenger ribonucleic acid expression. J Endocrinol 2001; 170: 413-23.
 22. Hanafy S, Halawa FA, Mostafa T, Mikhael NW, Khalil KT. Serum leptin correlates in infertile oligozoospermic males. Andrologia 2007; 39:177-80.
 23. Pauli EM, Legro RS, Demers LM, Kunselman AR, Dodson WC, Lee PA. Diminished paternity and gonadal function with increasing obesity in men. Fertil Steril 2008; 90:346-51.
 24. Zohdy W, Kamal EE, Ibrahim Y. Androgen deficiency and abnormal penile duplex parameters in obese men with erectile dysfunction. J Sex Med 2007; 4: 797-808.
 25. Karl PI, Katz R, Daum F, Fisher SE. 6-Mercaptopurine and spermatogenesis in the young rat. Dig Dis Sci 1991; 36: 1569-73.
 26. Clark IA, Hunt NH, Cowden WB. Oxygen-Derived Free Radicals in the Pathogenesis of Parasitic Disease. Adv Parasitol 1986; 25, 1-44.
 27. Ollero M, Gil-Guzman E, Lopez MC, Sharma RK, Agarwal A, Larson K, et al. Characterization of subsets of human spermatozoa at different stages of maturation: implications in the diagnosis and treatment of male infertility. Hum Reprod 2001; 16:1912-21.
 28. Aitken RJ, Buckingham DW, West KM. Reactive Oxygen Species and Human Spermatozoa: Analysis of the Cellular Mechanisms Involved in Luminol- and Luciferin-Dependent Chemiluminescence. J Cell Physiol 1992; 151: 466-77.
 29. Ishikawa T, Fujioka H, Ishimura T, Takenaka A, Fujisawa M. Expression of leptin and leptin receptor in the testis of fertile and infertile patients. Andrologia 2007; 39, 22-7.
 30. Aquila S, Gentile M, Middea E, Catalano S, Morelli C, Pezzi V, et al. Leptin secretion by human ejaculated spermatozoa. J Clin Endocrinol Metab 2005; 90: 4753-61
 31. Glander HJ, Lammert A, Paasch U, Glasow A,

- Kratzsch J.** Leptin exists in tubuli seminiferi and in seminal plasma. *Andrologia* 2002; 34: 227-33.
32. **Chen B, Guo JH, Lu YN, Ying XL, Hu K, Xiang**

ZQ, et al. Leptin and varicocele-related spermatogenesis dysfunction: animal experiment and clinical study. *Int J Androl* 2008; 32: 532-41.

Archive of SID